

На другый день около полудне, трима-та испратены отъ Корнелія ся приближавали до града. Въ това время Апостоль Петръ възлѣзълъ въ горныѣ-тѣ стаѣ на кѣщи-тѣ, за да ся помоли Богу въ тишинѣ. Внезапу му ся явило чудесно видѣніе. Той видѣлъ, че ся отворило небо-то и ся спущалъ на долѣ единъ сосудъ, въ който ся намирали всякакви животны и гады, неупотрѣбляемы за ѣденне. Въ сѣщо-то время Петръ чулъ гласъ отъ небо-то, който му говорилъ: „Петре, заколи и яжъ!“ Петръ отговорилъ: „Господи, азъ никога не сжмъ ѣлъ ничто мърсно и нечисто“. Гласа-тъ му казалъ: „Не почитай за мърсно онова, что е Богъ очистилъ.“ Подиръ това сосуда-тъ ся вдигнѣлъ пакъ на небо-то.

Въ то время, когато Петръ размышлявалъ, что бы знаменовало това видѣніе, дошли трима-та испратены отъ Корнелія и, като ся запрѣли прѣдъ вратныѣ-тѣ на кожевника, пытали: „не живѣе ли тукъ Симонъ Петръ?“—Петръ сѣдѣлъ углубленъ въ размышленія, кога Духъ Божій му казалъ: „тука сѣ дошли трима челоувѣцы: тѣи тебе трѣсятъ. Иди съ нихъ, безъ всяко размышленіе, зачтото сѣ испратены отъ Мене.“ Петръ незабавно слѣзълъ до пришельцы-тѣ. „Азъ сжмъ оный, когото вы дирите,“ казалъ имъ той: „за каквѣ работѣ сте дошли тука?“

Пратены-тѣ отговорили: „Корнелій сотникъ, извѣстный во всичкѣ Іудеѣ за свое-то благочестіе, пріе заповѣдь отъ Ангела Господня да ты повыка въ кѣщи си, да чуе твои-тѣ поученія.“ Петръ поканилъ пришельцы-тѣ въ кѣщи, нагостилъ ги и задържалъ ги да прѣнощувать у него, а на другыя день, рано вутринь-тѣ, тѣргнѣлъ съ нихъ за въ Кесаріѣ. Нѣкои отъ братія-та, които ся намирали во Іоппѣ, придружили Петра.

Между това, Корнелій, който чакалъ Петра, свыкалъ у себе пріятели-тѣ и сродницы-тѣ си. Чтомъ ся приблизилъ Петръ до дома-тъ, Корнелій побѣрзалъ да го посрѣщне и паднѣлъ на нозѣ-тѣ му. Но Петръ го вдигнѣлъ и казалъ му: